

חֲלֹכֹת תִּפְלָה סִימָן קַד

(ג) עובד גלולים, אם אפשר לו להאר, בדקינו שיאמר תחולת בברכה ווספה קדם לשאיבע אלין, יקאר,
 (ד) אז אם אפשר לו שיטה מן הצעקה יטה ולא יפסיק בדברו, (ה) ואם אי אפשר לו, יפסיק: ב' בקייה
 מוחפלל בdry ובקאה בהקה או קרון בגנו. ישנה (ו) מן הצעקה ולא יפסיק. *אבל (ז) בענין אחר (ח) אין
 לצאת ממוקומו עד שיגמר תפלתו, אלא אם כן הוא (ט) במקננות של אחר התפללה: ג' *יואבל נחש
 ברכוך על עקבו (י) לא יפסיק (אבל יכול לילך לפוקום (ג) אחר קרי שיפל קחש מרגלו) (הרוי ריש פרק אין עמדין),
 יאכל עקרב, פוסק, לפי שהוא מועד יותר לקזין. ונקש במני, אם ראה שהרו בعروס (יא) ומוכן לבקזין,
 פוסק: ד' אם ראה שור בא (ד) בגנו, פוסק, שפודחין משודף פס (פירוש חם, שאינו גziel להיזיק) חמשים
 אפמות וממועד (פרוש, שרגיל לסייע) מלא עניין. (יב) יואם שורדים שפוקוםaho מחייבים שאינם פזיקים,
 אכןו פוסק: ה' בבל מקום שפודק, (יג) אם שחה קרי לזרור את (יד) בלה (ט) חזר (כ) (טט) לראש,

פאר היטב

(ט) עבד גלולים. והוא קרבן אגם דעתך ואמתנה שמא וחרבנה. וכחים הפסקן אין לפסיקין, עם"א: (ט) בלחנונים. ושלוא לעזך אסור לויז מפקומתו עד שיפיעס נ' פרשיות קדאייה בסוי' קכג, מ"א. וכחנים שעתקרין מפקומון ביה"כ קשנויות אל ואנחנו רודעים וכו', עין סי' חרכ"א. לעומת שפטים התקלה שאקרים אבינו מלכובנו אין אסור אם עקר ונילוי למליצה קצת, וכן שאלכידין אותו לסתימתו אונרין בקדיש פולאעולם חלשים זה קצת למליצה, ומיט צורך שישטר ליקום לבן יהי לרילצאנן אברוי י' וג', ע"ה: (ט) אחר. דלא קאינו בליך שנתקראת הפקחה בשפטים ב"י בשם הר"ר, ומ"מ שלא לנווק אסור במשפט סיק ב', מ"א. ענן ט"ז שהגד ז' ביסמון סה פסק לעינן ק"ש הא"צ בלחדר ובבלקס שפסק. וכן בתפלת החימר טפי,

אשנה ברורה

ההנידאים [כלל כ"ה ס"ט]: **העומד בתקפה ונשפטק באינה דין איך** מהתפלל, בגון ששכח איזה דבר בתפקידו, מפרק לילך ממוקמו²⁰ למקומות נגידים²¹ ולעין שם בספרות; **ואם מפרק לשאל כדיןו**, ערך עין, ונראה לי דמיטריאן²²: (ג) עוזר גלולים. והוא הדין אפס צעמא, ומקתנא שפאי בברנגוּן: (ד) או אם אפשר. ותווב יוטר לקובץ²³ בראפרשר מישיטה מן הדרנָה (ב' ח' וא' ר'). אבל הפרוטקדים מבט: **יש להחיש בז'ה, דמסממע דוקולקה לאצך התקפה לא קרי קפסק**: (ח) **ואם אי אפשר לו,** ניפסק. רוזחה לומר, שפרט אפללו לשאל לו בשלומו בשפטשר שבליתי שיטחה מן תערת, אפשר להפסקה, וכל-שכן שMASTER לחשיב לו (א' ר'). **ב ב' (ו) מין תערת.** רוזחה לומר: (ב) אף דזה הוא סבגמא שלא יבוא לתפקידו והקורה עליו, מכל מקום ביןין דאפשר לו להצעיל מהה לעליינו שיטחה מעתה, אסור להפסק בדבורו²⁴ (ג) לומר לאיש אחר שיכה במקול להבמה ולגען בבעל הקורה שלא יבוא בוגדו: (ה) בענין ואחרו. ומיין (צ' טיער כ' 14) שאני, שהוא צרך תפלה²⁵: (ח) אין עצאת. **(ז)** לענין בחונים שעוקרין מפקומן ביוזמתכופרים כשמגיינן מטלון קשענער ואין ציריך לאצך עבוזה, וכראיאת באסיקן תורא סעיף דבקה²⁶ זה, אלא (א) מעדין לו שטענערו בעהוג בינו לתחה, ובעבורה מטלון קשענער אס עקינה לאצך מזנה אצחו²⁷, בגין מה שאנו נועגן בשליח' דראירזון בגמרא ברבי עקיבא, בגין לובייה לבימה בז'ה זו ובז'או בז'ה אא לאציך אסור להאדים לווז מפקומו עד שיטפע הג' פסיעותה²⁸ (כ' מא'). אסודר אם עקר ואגליו למזכזה קצט, בגין שביבדו אותו לפתרית אדרון; ומכל מקום נראה דיש לומר קדם לבן²⁹ כי הי' לנצוץ³⁰ וג' (ב') לא לתקפה נפחים, אף דמליגן דין הסטם לא יקונה סבגה³¹, אבל שלא לאצך, בגין לתקפה. אפללו באינו ברכך על עקבו, אלא שרואה (ו) שבא נגדו, (כ) עשה ולא יפסיק בדבורו ובגל' קביעה א: (ד) (יב) ואם שנירם. **. אבל אם היה אפללו עטם אתוח פוסק אפללו במקומות שאין רגילין**eca בדי דבורה³², ואפללו רק (ט) בין ברנבה לברכחה³³: (יד) בלה. אפללו ווער וכוכו. **ואם לא חור לרأس, אלא לקרים שיטפע וגמרא,** אריך לחוז סטיטים וכחאי גאנא אשונר לשיל, בריעבד זא, דראיל קולבה בעשי'נש. **הנה לפי מה דארנו נועגן מהכונעתה הרכמא** לעיל בסיטן מה ניגש.

שער האיזון

ב חָרְבָּה וְכַמֵּן יְלִנָּה
ג שֶׁם וְקָרְאָה
ד יְרוּשָׁלָם דְּבוּרֹות
ט טֶה וְכַבְדָּה שֶׁם הַשֶּׁם
ל לִי וְשֶׁם לִיאָג
ר רְוֻשָּׁלָמִי כִּיא גַּד שֶׁם
ח שֶׁם לִיאָג טֶה וְכַרְבָּה
ד רְבָנִי יְתָהָר יְשֶׁם
ה הַלְּאָשָׁעַת הַתְּהִלָּה

שער תשובה

ששוחק אף שפטיריו בפתולו, אבל טעו לרמז בזקורי כדי לשחק מהינוק, וכך פמ' מעריכים בראכיב בתשוכות כתיה. ובכתב מהרץ מלכיה עוזר שאמ' בכר עשה אפ' ישיחק סתמיון ועוזרנו שוקט פטירין, והחיך עזבונו פטני רלא דרב' הען שם. וונצ'ן לאפ' סיק ג' וען פיט'ן סג' לאפ'ן לנטן בראכית עשב לרבך קאזה דיש חילוק בין י' בראשקה לאשכחן, וען שארי שפטחת שפטירין איטו נטיל'ן לאפ'לטו נטאנ'ו והיל נט' קפהחה עצמה ותקופר לרמא. גראה קאדים ובכדר שיענ'ו בחפהלה ותשי'ין בטקון עלי' באנימית קרייש הוא ואנו קראה בכבר שיטחונו צלי' מהנת טרכא דרבגו, ומזה שבעה זו שפטיריו בתפלתו, כפ' לו לרמז ל'זקורי ישיחקל בנדבו ולא' פיטון צלי', יאנטינוק שונק שונק דפערדו דפני:

הארה הלאה

וְהַשְׁתִּיחָה קָהֵן עַל־בְּדִי אֲךָ, בָּגָנוֹ שְׁחַלְקָה לְבִתְּרַת־הַפָּאָה לְעַשְׂתָּה אֶצְבִּיא, דַּקְּפִיאָה לוֹן לְאַלְמָל בְּסִינָן סָה וְחוֹזֵר לְאָשָׁא, לֹא אֶגְרָה בְּתוֹךְ שְׁעוֹרָה רַק מֵהַ שְׁכָלָה לְבִית־הַפָּאָה, דְּבָקָעָתָה לְאַקְנָה גְּבָרָה חָווִי, וְאַם קְדוּמָן שְׁלָחוֹה בְּבִיתְרַת־הַפָּאָה, אַכְלָמָה שְׁכָלָה אַסְרָה מִבְּנַת־הַפָּאָה לְבִינוֹן אַפְשָׁרוֹ פְּלָא נְכָלָל קְדוּמָה, דָּאוּ לֹא קָהֵן אַנְסָם אַפְּקָמָת, רַאי קְעֵי הַהָּר מִקְנָה יְקִין בְּקָרָר וּבְצָרָר וְקָהֵן גּוֹמֵר אֶת קְרִיאַת שְׁמָעָן, לְפִי מִה דַּקְּפִיאָה לְדָא נְתַקְּנָה בְּטַלְתָּה נְזִים אֶלָּא בְּשִׁירָה דְּגַנְשָׁה בְּרִיחָה חָרְשָׁה,

* אבל במנון אחר אין לנצח בו. ברז'יביד אמר: אין פוקטום ולא שחה לאמר את כתם, כל נון של פוקטם בדורין אין לו להחihil אהריך לבל' עלא מא רק מקאנויה פקה הלא ותחלת הבקבב נאר' ומפ' נאר' ואפל' קחש וכו'. כעתם, מיניהם דרב צעדים אינו ונושע⁽²²⁾ (דיש' ורמאכ'ם בפי המשנה), גאנקוטם שיט קחש שיט שמתיות, צויר קמוש עקרוב⁽²³⁾ (מגן' ג'גדורם בשם הפסוקים): *

בומשנה ברורה שפערנשין רוחא בך'ברור. ווְהַגָּלֶה בְּזֵדֶרֶשׁ לִפְנֵי מֵהָ דְּפָשָׁעָן קְפַשְׁתָּה דְּהָגָה שְׂעִירָה, שְׂמָחָה, אֲבָל לְלַה הַפְּרוֹשָׁה הַקְּשָׁוָה בְּעַלְיָה תְּרֵיסִין (שם פט' וגה' גאנקוטם) דהנטבר סונדר את פקען, שטמבע קבעערן בדבענן אחר אין לו לאחת פוקטום, מיטבע דעליקה שם'ן מאכרי פוקטם. וכטיגן' אכטרכט ישב קשא זאט. דיטש מאכרי שליא לאבער. אף דתנייה קאת גאנפֿען לעזען מזוה בונזה. דהנטורר-לשלוח עזרען איזס סולקרים כבאייה. אלא ווְהַגָּלֶה בְּצַדְקָה גָּסִירָן מַקְרֵי פֻקְטָם, וכטיגן' שטחוב בקערף ברבענן אחר אין לו לאחת מפקטום, ובפקטום טאסאר, אפל' היליכה לברעה אט'קְעָן טאטור; מה' שטחוב באנ' דהיליכה בפוקטה גס'ירן מַקְרֵי פֻקְטָם.

ציבור שפה אחור חנוך הטעלה עזק רגלי רישב לתהנן במקומות ש
הגיא ערדן לאחריש שם "וחתקבל" שפוץ בע"ג' פסיעות⁽¹⁸⁾, אוagan אונן
אחרת מרוב בריאות והשתחווות. והנו פחונים שלאחר הטעלה. אבל
כתב העלית-תמייד: לאחר שפסים הטעלה לדם שאמר עשה שלום⁽¹⁹⁾, א'
הקדש בעת שאורמים "אכינה מלפננו"⁽²⁰⁾, שעולים חושבים זה קצת למין
יניסקי. ווצה לזר, על-ידי (ו) דבור, בגון לומר לאחר שישירנה, וכןוא סכא דהוא לצער.
על-ידי הילכה מתק, שהליכא לא נקרה הפסק. וכןוא סכא דהוא לצער.
מקוני הילכה גס'ין קעת הפסק, ובמוה שפסק מהפרק בפקיער ב: (יא)
פוקט. ואם הוא יכול להפסיק עלי-ידי שיש מהן סדרך קדם שיובא א'
רשורי הפסקס. אפלו אם אנו יודע אינו כוסק. וכןוא שלא קיק מענו
שאר השורדים לנטזין [אחרונים]: ה' (יג) אם שחה. אפלו ורק שתקיה ב'
עומד בסוף הטעלה, משערין⁽²¹⁾ (ו) מתקלת הטעלה עד סופה⁽²²⁾: (טו)
לראש ולחתTEL כל השפה (פרח'). וכן מאלי שחה אונן גמור, אבל
אומרים הנקילים הפל דזה לא מקוני אונס זאגן גברום: (טו) ?

תרגם: 1 עמוד קרייה.

הלוות תפלה סימן קד

ביאורים ומוספיים

בסוף חורת הש"ז, כתוב שם (ס"ק יט) שאין למחות בידו.

[משנ"ב שם]

שלא לטורף אסור להארם לו זו מתקומו עד שיפגעagi פסיעות⁽¹⁹⁾ וכור, שבדרו אותו לפתחת ארון-הקדש בעת שאורמים "אבני מלכני"⁽²⁰⁾.

(19) וזהו מוקומו אסור, אבל להישאר בשרגלו מכונות זו לו, כתוב הגראח קניגסקי (שיה השודה ברבותה י, ב' שאיתו עיר), יובל להפידין.

(20) ולאחר שפתח את ארון הקודש, כתוב הגראח קניגסקי (ashi ישראלי פל"ב הע' ה) שאינו צריך לחזור למוקומו על מנת לפסוע שלוש פסיעות, יכול לפסוע במקום שנמצא, ואם עדיין לא אמר 'אלקי נצור', אין ציר לאותו.

[משנ"ב ס"ק יט]

אף דמלין דין הפסק לא יהיה סבנה⁽²¹⁾.

(21) והקשה הגראיש אלישיב (שערורי מון הגרא"ש אלישיב ברבותה ל, ב,) שהרי בדור שאים נרוי שבדרך כלל עקרו נחש אין דעתו מויבותulo בכל בכוון להחפטל, ולכן לבאורה בזמננו צריך להשתנות זו וזה וראה מה שבתבנו ביהיל דיה ואפלו, מה שביאר הגראש אוירבן).

[ביהיל ד"ה ואפלו]

קרב פעמים איינו נושא⁽²²⁾ וכור, שיש קשות שפמייה, קני נחש במו עקרוב⁽²³⁾, ובירא הקובץ שיעורים (פסחים אותן לב), שאף על פי שאין הולכים בנפשות אחר הרוב, יש לומר שכיוון שרוכם אינם מתייחסים, הנחשב אלא שפיח היוקא, יש לטמוך על כך שלשלוחי מזעה אין נזוקין. והגראש⁽²⁴⁾ אוירברך (שביב פכיה הע' טו) העיר על כך, שכיוון שמוטר לחורגים בשבתן אף אם רודפים אחריו, מסתבר שאין לטמוך על כך שלשלוחי מזעה אין נזוקין, וגם מדויק יפסיך, הרי יש לחושש שמא מחתמת הפחד לא יוכל בתפילה, ועוד, שהרי ימירה סבנה מאיסורא, אלא ערך לומר שכיוון שרואה שאין הנחש בטע, הרי מوطתו לו שלא יזקנו, וראה מה שבתבנו למן ס"ק טו.

(23) וכן שאר בעלי חיים שיש מהם סכת חיים, כתוב העරף החולון (ס"ט) שמוטר לחפיק בגלום. ובעין זה כתוב המשנ"ב למן ס"י טו ס"ק מ"ד ובשענ"ץ שם ס"ק עא לענין בעלי חיים שמוטר לחורגים בשבתן, שלאו דוקא את המבראים שם בכלל שווה מותר להרוגו, אלא הוא הרין כל בעל חיים הממותה לפני המקום והזמן.

[משנ"ב ס"ק יט]

בק שטקה בצלקא בלי ודביר⁽²⁵⁾, ואפלו רק בין ברכיה לברכה⁽²⁶⁾. (24) ואם רוצה לשחות באמצע התפילה כדי להרהור ולבון יותר, כתוב האראח קניגסקי (ashi ישראלי פל"ב הע' עד) שמוטר לפני החורץ.

(25) ובברכות קריית שמע אם הפטוק בין ברכיה לברכה, כתוב לעיל (ס"י סה ס"ק ח, ובביהיל שם ס"א ד"ה חזרה), שאפלו שזה מוחמת אונס יחוור רק למקומות שבו פסק.

[משנ"ב ס"ק יט]

אפלו עוזר בטלקא בלא פטוקה, משערין⁽²⁷⁾ מתחלה הפטלה עד סוףה⁽²⁸⁾. (26) ואם שחה במה פערם ובכל פעם היה פהות משיעור כדי לוגמור את כולה, מבואר לעיל (ס"י סה סוף ס"ק ד) שאין השהיות מעתרות, ורק אם הפטוק היה ברורות עריך לחזור לאחר.

(27) סוף התפילה, ביאר הלקט הקmono (החדש, ס"ק יז) בשם תורה השלחן שהוא עד המברך את עמו ישראל בשלום, ואין 'אלקי נצור' וכו' בכלל זה.

ובימים שמוסיפים פיטוטים בחורת הש"ז, כתוב השערוי תשובה (ס"י תרכ) שימושים לש"ז את הזמן בלו הפיטוטים.

[משנ"ב ס"ק ב]

מקיר לילך מקומות⁽²⁹⁾ למקום מינחה⁽³⁰⁾ ולבון שם בספר⁽³¹⁾, ואם מקיר לשאל סדרין⁽³²⁾, ציריך עין, ונראה לי דמתר⁽³³⁾.

(8) ולאחר מכן אם אין המקום החדש מפריע לו לבון בתפילהו, כתוב הגראח קניגסקי (ashi ישראלי בסוף הספר תשובה קטו) שלכאורה עיריך להישאר להחפטל שם, ולא יהוזר למוקומו. וראה מה שבתבנו לעיל ס"י צ"ק פה, ס"י צב ס"ק יא וס"י צו ס"ק ג.

(9) ולכאורה ממשען כאן וכן לעיל (ס"י צו שם) שモתר לעשותו כן וזקא שההספר נמצוא במקומו, ואם כן יש לעין מה יעשה במקרה שהספר לא נמצא במקומו ואינו יודע להחפטל בעל פה. וכותב הגראח קניגסקי (ashi ישראלי פל"ב הע' יט) שאם אין יודע הימן הספר, מותר להפשו. וראה מה שבתבנו בס"י צו שם.

(10) וכן נפל ספר על הרויפה באמצעות תפילה שמונה עשרה והרב מפריע לו למומן, התבאר לעיל (שם) שיכל להגביהו בסיום הברכה שעמדו בה.

(11) ואם יכול לבתוב את שאלתו, דעת הגראח קניגסקי (ashi ישראלי פל"ב הע' כא) שודאי עדיף שיכתוב ולא יפסיך בדיוור. ויש להוספה, שאף אם נאמר שכתייה כדיבור, אמנם אם יכוון שלא תחש בדיוור, מובהר בשות רעק"א (מוחדריך ס"י ל) שבודאי אינה יודה בדיוור (שיה הלכה אחרות). וראה מה שבתבנו לעיל ס"י סב ס"ק ג, ס"י סו ס"ק ב וס"י עה ס"ק ט, ובביהיל למן ס"י תפט ס"א ד"ה מונה.

(12) ואף אם ישחה מוחמת זה כדי למזרר את כל תפילה שמונה עשרה, הורה הגראיש אלישיב (לשכנו תדרשו ח' א קוטรส הלבות תפילה להגראיה ישראלוון) שייזהר ורק למקום שפסק.

[משנ"ב ס"ק ד]

וטוב יותר לנקדר⁽³⁴⁾.

(13) דהיינו שבכל ברכה יאמור תחילתה וסופה, ובשלש הברכות הראשונות והאחרונות, כתוב החי אדם (כלל כד סל"א) לענין המתפלל בדורך, שאיןנו מזכיר.

[משנ"ב ס"ק ז]

ושיקן צ' פעריך כז⁽³⁵⁾ שאני, שהוא ציריך תפלה⁽³⁶⁾.

(14) שם מובהר שאם באמצע תפילה שמונה עשרה השתיין תיטוק בסיכון אליו, יוכל להתרחק ממקום לו להמשיך להחפטל. וכן כותב לעיל (ס"י צד ס"ק ז) שאם מתפלל בבית הבנשת לעד מערב, יהפוך עמו באמצע התפילה לצר מורה.

(15) וכשומד בכולל המורה אחורי הכהנים, כתוב בשות אגרות משה (אויח' חז"ד ס"י בא סוף ב) שאסור לו לזרז באמצע שמונה עשרה כדי לעמוד לפני הכהנים. אמנם במקומ אחר (שם חמ"ה ס"י ב אות ב) בתב, שציריך ללבת לצריך זה אפלו באמצע התפילה.

[משנ"ב ס"ק ז]

ובעבודה מסלקין בשטעננדער ואין ציריך לנקדר רגלו⁽³⁷⁾.

(16) ואם לא ניתן סטננדר ביתו לבון ההיבטה, שמעו למן (ס"י ררכא ס"ק ט) שבאותן כוח אפשר לטמוך על הטיז שהליך אינה הפסק.

[משנ"ב ס"ק ט]

אם עקינה לא נזקה מזונה קצת⁽³⁸⁾ וכור, שלא הצע עדין להקדייש שעם "תתקבל" שפוצע בו בג' פסיעות⁽³⁹⁾.

(17) ולפי הדעות שכחוב למן (ס"י קכג ס"ק כא) שגם הש"ז ציריך לומר יהו לרעון בסוף תפילהו, גם בגין תחילת יהו לרעון.

(18) שębואר בשושע למן (ס"י קבג ס"ה ובמשנ"ב שם ס"ק יח) שאין הש"ז ציריך לפסוע ג' פסיעות בסוף חורת הש"ז, בין שסומר על הפסיעות שפותע לאחר קריש תתקבל. ומימן, אם רוצה לפסוע גם

הלבות תפלה סיון קר

ביאורים ומוספים

שփסיד את מטבח הברכה שתיקנו, מה שאין כן בשחה בתפילה ווש הפסק, לא שיר בזה תיקון, אלא צריך לומר ברכה שלימה, ועליו לחזור לראש התפילה.

[ביה"ל ד"ה ואם]
וזא הוא גמ"פין רק מדרגה אמת למשה⁽³²⁾.
(32) רהינו שאם שחיה ברצון כדי לגמור את בולה, חזר רך לתחילה תברכה, ובכמו שכותב במשנ"ב (ס"ק כה).

(33) ושיעור זמן הקראיה, כתוב האגר"ח קנייבסקי (ashi ישראלי בסוף הספר תשובה מז) שלכאורה מטעירים לפי המהירות שקרה או התפלל עכשווי, וצ"ע.

[משנ"ב ס"ק כט]
ויבואר לךן בסוף סיון קח במשנה ברורה, עין שם⁽³⁴⁾.

(34) שכותב שם (בס"ק לח) שרוב האחוריים סוברים שדינו בשח, ועליו לחזור לראש הברכה, ולא כמו שכותב השו"ע שם. ובשעה"צ שם (ס"ק ט) נשאר בע"ע בדעת הגראי (המודבא עליל בס"ק יט), האם גם באופן זה יחוור רק למקום שפסק, או בשזה חמור יותר, ועליו לחזור לראש הברכה.

[ביה"ל ד"ה דין]
ונש אוקרים קלא שנא בין שוגג למoid, הוא דעת קשלקוני-זרזק⁽³⁵⁾.
(35) אמנים לקמן (ס"י קיד סי' ד"ה אבל) כתוב, שאחוריים הקשו שהshore"ע סותר את עצמו, שם חילק בין מoid לשוגג, שבמחד חזרו לראש התפילה מה ש אין בין בשוגג, ואילו כאן (ס"י קיד) לא חילק בזה, וסיים הביה"ל שאחוריים חתרו לישב את הסתירה.

[משנ"ב ס"ק חט]

או שנטקים הנה אין ראייה⁽³⁶⁾.

(28) ואם הטילו בסמוך לו מי רגילים ולכך שחיה בתפילה, כתוב לעיל (ס"י עח ס"ק ג, ובביה"ל שם ד"ה וכן) שיתכן שאינו חוזר לראש התפילה. אמנים לעיל (ס"י צ ס"ק פה) כתוב, שאם אי אפשר לו להתרחק ארבע אמות, מוטב שימושו להתפלל ואף שיש בסמוך לו מיר וגולם, כדי שלא יצטרך לשוחות בכדי לגמור את בולה.

[משנ"ב ס"ק יז]

שלא שחיה בשתיקה כדי לגמור בלה, אבל מכל מקום שחיה סרבה⁽³⁷⁾.

(29) כאן כתוב [וכן בביה"ל ד"ה ואם] בשם הפמ"ג, שאם שחיה בשתקה יותר מכדי לגמור את הברכה, אך לא כדי לגמור את כל התפילה, חזרו לראש הברכה, אמנים בביה"ל לעיל (ס"ב ד"ה אבל) כתוב בשם הפמ"ג שבאופן זה יחוור רק למקום שפסק (שיח הלכה אורת ה).

[משנ"ב שם]

אין חזר רך לאותו במקומו בלבך⁽³⁸⁾.

(30) ואם הפסיק באמצעות הענן כדי לענות לקיוש או קרוישה וכדומה, כתוב לעיל (ס"י ס"ק נב) לעניין הפסיק בברכות קריאת שמע, שיש להתחילה מתחילה הענן שהפסיק בו.

[משנ"ב ס"ק כא]

דבל באקצע לא נקרא תערה אלא תקון הלקשוני⁽³⁹⁾.

(31) ובביה"ל לקמן (ס"י קיד סי' ד"ה ובכל) השותה דין זה לאמר 'מוריד הגשם' ביוםות החמנה שחזרו רק לראש הברכה, ואולם החזו"א (אוח"ח ס"י ייח ס"ק יג) כתוב שודוקא בשינוי מנוסח הברכה, בגין שאמור בימונות החמנה 'מוריד הגשם' נראה שי"ע לקמן ס"י קיד סי' דין זו לו לחזור לראש הברכה, משום שלא היה כאן הפסיק אלא

הלוות תפלה סימן קד

קלג באר הגולֶה

(ז) *ואם לאו (יח) חזר לתחלה (יט) תפרק שפק בפה. ואם פסק (כ) בג' ראשונים (כא) חזר לראש, ואם באחרונות חזר לירצה: ר' יהא דגמראין אם שהה כדי לגמר את כליה, (כב) בקורה משערין. (כב) אם שוח (כו) בתפללה, *דרינו לענין חזרה (כח) פרין ההפסקות האמורות בסימן זה:

באר היטב

אלא מעד אחר קשיה גומר הפלחה, אבל אם שקה קרי לזרם את כל מה

באור הלה

שער הצעיר

(יל) דרכִי-מְשָׁהָה בְּסִיקָּן סֶה וְאַלְהָה וְבָתָה וּפְרִירִים: (ימ) פְּרִישָׁה וְטַזְוּ וּמְגַזְּבָרָה לְדַעַת קְטוֹנָפָות בְּסִיקָּן סֶה: (יא) בָּחֵךְ וּלְלִתְמָקִיד וְלַקְשָׁרִים-מְרוֹדוֹת וּבְנִסְתָּה קְדוּמָה, וְתוֹכָא נְסִיכָּן בְּשָׁם כְּרָשָׁבָא בְּקָמָרָא: (ז) אַלְהָה רְבָה וּפְרִירִים וּלְרִמְגָדִים וּלְמִירִים וּלְמִירִים: (טו) סְלִירִף וּסְלִמְבָּם וּסְקִיבָּן בְּמַלְחָמוֹת: (עט) בִּיתְיִלּוֹפָה: (ט) מְגַדְּבָרָה וּמְגַדְּרָה: (טט) מְהַשֵּׁץ בְּסִיעָרָגָן בְּ: (טט) פְּרִירִים-מְרִים: (כ) מְגַדְּבָרָה וּמְגַדְּרָה: (כט) טַזְוּ

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

הַלְבּוֹת תִּפְלָה סִימָן קְדֻשָּׁה כָּה כָּה

באר נגולה 266

מ ברכות כי א ב טר
בשם רוח ס טר
בפניו קבב

ז יאינו פוסק לא (כו) לקריש ולא לקדשה, אלא (ו) (כו) יישתק ויבנן למה שאומר שליח-אבור (כח) *ויהי כעונה. (קעה עופר בתפללה והרואה לו ספרתתונה (כט) אינו (ט) פוסק (מהה טר קפיה): ח (ל) אurther שיטים שמונה-עשרה ברכות קדם אלקי נצור, יכול לענות קדשה וקדיש וברכו (ועון לגפן סימן קכט):

כה דין המתפלל שתי תפלוות, וכו' סעיף אחד:

א *המתפלל (ט) טה (ט) תפלוות זו אחר זו אריך (ט) בין זו זו (ט) ברי הלווק (ט) ארבע אמות, כדי שתהא דעתו מি�שבת להתפלל בבלושן תחבה:

כו מי הם הפטורים מתפללה, וכו' סעיפים:

א אבל הפטורים (ט) מקריאת שמע פטורים מתפללה, וכל שchip בקריאת שמע חיב בתפללה, חוץ ממקלין את הפota לשאן למתפה (ט) צער בקס, שא-על-פי שום תיכים בקריאת שמע פטורים (ט) מתפללה, גונשים ועדרים, שא-על-פי שפטורים מקריאת שמע חכמים בתפללה, מפני (ט) שהיא מצות עשה שלא (ט) ולו הנזון גראם. וקטנים שהניעו

באר היטוב

שער תשובה

(ט) חז"ג. עבה"ט, וין קשאנגדה ריה סימן יי' שהאריך בה ופסק שדיות: (ט) ישתק, עד ימפרק: (ט) פוסק, ואם פסק מקרי קדמפני טרכויות. עין טש: (ט) ישתק, עד ימפרק: (ט) ימפרק, ואמ' קדמפני ר' רלאש, ט"ז ו"ש: (ט) ישתק, עד ימפרק: (ט) ימפרק, ואמ' קדר שפרק לאלו תלותה קרי שוגג ואינו חזר לראש: (ט) תפלוות. דזקא תפלה ייח: (ט) ארבע אמות. אפלו אינו רוצה לחזור לפניו אלא מתחפל במקום שעומד שם. עין ט"ז ס"כ קג' ס"ב בהג'ה: (ט) חז"ג. כ"כ קרבאיםDSL התפללה מעודנאה היא הדתיב ולעבדו בכל לובכם גו', אף מקדוריתא דיב' פסעם א' בז' ובק' בקס שירצת, וכן נקי שרב נשים אין מתפללות בתמידות ממשום זאקורדים מיד בברך סמוך ליטילה איזה בקש מהדרוקא די בז'ה, ואפשר שבס תפטעים לא חיבם יומר. וטראב' סולר התפללה מדרוגנן היא וכ"ד רב הפקים. וען בפר"ח ובספר גאלת-אספר ובספר גאלת-אספר לב שמת. ובפ"ק

משנה ברורה

בדין זה: (כט) ייש אוקרים ורק לראש התפללה אפלו בשימה מופעת, (טט) ונש אוקרים דלא שנא בין שוגג למזרד: (ט) ייש אוקרים דבז'ן לשוטע עזקה הוא עזקה מפשץ פלאג'א, ר' יש אוקרים דבז'ן לשוטע עזקה המפצעת תפסק, שא-על-פיין הקדיש לקל משעם המקגה. ונס לען למנקנו דסבירה לאן דא-על-פיין הקדיש לעזקה איסוף עזקה לא רק לנקנו בשאה שחייב התפלתו אם אין, ואך לרענן בעיל-קי אסוחר בשחו צויאו בתפלתו ע"י ברכות כ"כ בתי ד"ה כדאשchan בסח"ד, אפשר דבעל-קי חמי טפי. וליינן שאר ברכות ען לעיל בסיכון צב' במשנה ברורה ע"ר-א-ט: (טט) ואך לזרען קכט' ו' (ז'ט): (טט) בפר"מ-גדים שchip בסיכון שאלה אקהת עין זה⁴⁶:

באור הלכה

אבל לשון קרגב'ש מהזקה בברית-ישראל לא משמע פן: * הילאה בעותה. עין במשנה ברורה. ונין בכיתת-ישראל ובוכרית-ישראל רצעם דין זה אם מחר לשחק ולשלב פלאג'א, ר' יש אוקרים דבז'ן לשוטע עזקה הוא עזקה מפשץ ואסורה מפשץ תפסק, שא-על-פיין הקדיש לקל משעם המקגה. ונס לען למנקנו דסבירה לאן דא-על-פיין הקדיש לעזקה איסוף עזקה לא רק לנקנו בשאה שחייב התפלתו אם אין, ואך לרענן בעיל-קי אסוחר בשחו צויאו בתפלתו ע"י ברכות כ"כ בתי ד"ה כדאשchan בסח"ד, אפשר דבעל-קי חמי טפי. וליינן שאר ברכות ען לעיל בסיכון צב' במשנה ברורה ע"ר-א-ט: (טט)

אסור להפסיק, במו' שבתוב בסיכון קכט' ו' (ז'ט): (טט) אלה שפה ברכות עין זה⁴⁶:

א (ט) שמי תפלוות. בגון (ט) שחרית ומוקף, או שchip ולא התפלל שלא-תפללה שלא-חricht ומתפלל שפיטים. והנה לפי מה שיבאדור בסיכון ק"ח במשנה ברורה. דבין שchip ערבית ומתפלל שפיטים להשלמה, ובין שchip שחרית ומוקף מלנחת שפיטים להשלמה, אורך ליבור אשיורי בינו תפלה לא במקורה, לא עזיר דין זה דה במקורה שפה-תפללה המוניה שפה-תפללה, דורך על-בל-פניהם להמתין כדי ארבע אמות: (ט) להמתין וכו'. ושערור זה (ט) אורך לקהיות אמר "אשיiri", כמו שמבואר שם במשנה ברונה, דורך על-בל-פניהם להמתין כדי ארבע אמות: (ט) בינו וכו': (ט) ע"י ברכות כ"כ בטהר שאלות וגו': (ט) בינו וכו': (ט) אפלו אינו רוצה לחזור למוקומו, אלא מתפלל שנית בעקבות שעומד שם שעה⁴⁷ ועריך לחזור ולהתפלל, (ממתין בז'ה: (ט) ברי הלווק וכו'). (ט) אפלו אינו רוצה לחזור למוקומו, אלא מתפלל שנית בעקבות שעומד שם

כשפסע אחר תפלה בראשונה; אבל לחזור למוקומו, אפלו לא תפללה לשנה אחרת להמתין, במו' שבתוב בסיכון קכט':

א (ט) מקריאת שמע. מפני (ט) שהם עזקים במזענו) או שעודדים טרדת מזענו, וכבראדור בסיכון ע"ש שיפר גז': (ט) צער בקס. רוצה לומר, שאינם מזכנים כלל לעז'ן במשנית המפה, ראי לאו הבני פטוריון גם מקריאת שמע, ובראליל בסיכון עב' שיפר גז': (ט) מתפללה. (ט) הויל וקייא מדברי סופרים; וויז', (ט) שהיא בעמידה, וז'ין יכולין לשוחות בל'ק', אבל קרייאת שמע עזקה במנחה עצמאית אינה אלא בפסוק ואישון, ובקל יכל לעמוד ולכון. ואם (ט) עז'ר זמן תפלה⁴⁸ על-ידי-זיה, אין אורך להשללים בתפללה הסמוכה, פין דבשעת החתו קרי פטור מן הדין, וככל-על-ቤת סוף פיטן צג, עין ש'ם במשנה ברונה: (ט) שהיא מ贊ת עשה וכו'. כל זה להעת קרבב' ש'rk זטני התפללה הם מזבורי סופרים. אבל עזקה מזונות תפלה היא מן התזורה, טנאמיד "ולעקבדו בכל לובכם", איזו עבודה שהיא בלב' קרי אורך זו תפלה, אלא שאין לה גוזע דו-ען מון כתונה, וצוקול להתפלל בכל געח שירצה ובכלל עת שירצה, ומשתתפלל פעם אמת ביטים או בלב' (ט) נצ'א יורי חותמו מן הפורת. ובקבב' פטאג'א-ברוקם, שא-על-פי סבנה ז'ו⁴⁹ וגנו רב' בנטשים שאין מתפלין שמונה-עשרה בתמידות שחר ועריך, לפי שאוקרות מעד בברך שמוקף לנטילה איזה בקש'ה⁵⁰, (ט) ומון התזונה יוציאות בז'ה, ואפשר שאף חכמים לא חיבו יותר⁵¹. אבל דעת קרבב'ן, שערן מזונות תפלה היא מדברי סופרים⁵² שהם אגשי בנטשות הפסה, שתקנו ייח' ברכות על התפלל מדברי סופרים; וגנו רב' בנטשים שאין מתפלין בנטשות שחר ועריך למשלים, כבר פסקו על האחריות לעיל בסוך' סימן צג דלא בט'ז': (ט) הפקרים-גדים בגון קדוש קלבנה⁵³, אך-על-פיין חיבו אוקון בתפללה שקרית⁵⁴ (ו' גראם גראם), והגעיג'זבורים מקפקקים גז'ה, וגם מה שchip ואשר וכו' סומר לדרכי עצמו בסיכון ע"ר-ז'קנ' א:

שער האיזון

(טט) עין באור הלכה: (טט) עין באור הלכה: (טט) קבנת אדריליה: (טט) מפנק אדריליה: (טט) בירז'יק: (טט) מפנק אדריליה: (טט) טור, וען בבי' ח' סימן ק"ח וקנ'ג'בולדים בסיכון זה: (טט) ביחס פטריק-גדים: (טט) מפנק אדריליה: (טט) רשי' וט'ז: (טט) גראן-אדריליה: (טט) פטריק-גדים לרצת מרכישת. ואך לרענן בעיל-קי. מפנק אדריליה, בנטשים פטורות שhortן גראם, ומונחה בנטשים עשה שhortן גראם אפלו מדברי סופרים⁵⁵, בגון קדוש קלבנה⁵⁶, אך-על-פיין חיבו אוקון בתפללה שקרית⁵⁷ (ו' גראם גראם), והגעיג'זבורים מקפקקים גז'ה, וגם מה שchip ואשר וכו' סומר לדרכי עצמו בסיכון ע"ר-ז'קנ' א:

